

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ AGRICOLĂ ÎNCOTRO?

Motto:

“În agricultura românească sunt acumulate greșelile câtorva decenii. E nevoie, de aceea, să scoatem învățatura necesară din greșelile trecutului, pentru a avea astfel asigurată calea viitorului.”

Nicolae Cornățeanu

Actualitatea problemei

ACTIVITATEA de cercetare științifică în agricultură se află în fața unui nou proiect de lege pentru reorganizare. Considerând activitatea de cercetare-dezvoltare-inovare de utilitate publică – cuprinzând cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovarea, extensia în producție, precum și consultanța tehnologică – se înființează Institutul Național de Management pentru Cercetare-Dezvoltare din domeniul agricol, preluând în subordine unitățile de cercetare din cadrul Academiei de Științe Agricole și Silvice “Gheorghe Ionescu Sîșești”, subordonat Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale¹⁾, ASAS rămânând numai ca for de consacrate științifică.

Aceasta este considerată soluția pentru revigorarea cercetării științifice în agricultură, dar ne întrebăm dacă aceasta este de fapt soluția, tratând efectele și nu cauzele marginalizării activității în ultimii 20 de ani, prin insuficiența fondurilor pentru o cercetare performantă, cu efecte negative asupra infrastructurii de cercetare, continua diminuare a suprafetelor de teren, salarizarea necorespunzătoare a cercetărilor, ceea ce a determinat reducerea continuă și a contribuit la diminuarea competiției unui număr considerabil de stațiuni.

Astfel, de la 112 unități de cercetare cu o suprafață de 182.000 hectare s-a ajuns în prezent la 60 de unități de cercetare cu o suprafață de cca 30.000 hectare, iar numărul de cercetători s-a redus de la 24.00 la 650. (În perioada 1990-2016)

În acest context, ASAS ar urma să rămână ca for de consacrate științifică. În acest sens, istoria atestă că a mai fost

o asemenea încercare în 1941²⁾ când a fost creată Academia de Agricultură, care ulterior a fost lichidată (1945) rămânând un singur for coordonator al cercetării agricole – ICAR, devenit ASAS.

O menționăm că se dorește ca acest nou Institut de Management pentru Cercetare-Dezvoltare în domeniul agricol să fie asemănător cu Institutul Național de Cercetări Agronomice din Franța -INRA (L’Institut national de la recherche agronomique). Acesta are un buget anual de 880 milioane euro: 77% provine de la Ministerul Cercetării și 20% din alte credite publice. Acestea sunt condițiile asigurate cercetării agricole din Franța unde personalul angajat totalizează 12.000 de persoane, din care 1.800 cercetători titulari, 2.552 stagiaři și 510 doctoranzi remunerați de INRA, în cadrul a 180 laboratoare și 49 unități experimentale în cadrul a 13 departamente științifice și 17 centre de cercetare. Ori, la noi, în proiectul de lege pentru înființarea Institutului de management pentru Cercetare-Dezvoltare în domeniul agricol se prevede finanțarea din “surse proprii și de la buget”, deci se creează numai iluzia rezolvării problemei cercetării științifice agricole în România.

Scurt istoric al cercetării științifice agricole

CERCETAREA științifică agricolă a fost și rămâne în actualitate pentru multiplele cerințe ale agriculturii prin largirea orizontului de cunoaștere în sporirea producției pe baza progresului calitativ al factorilor de producție și

sporirea considerabilă a eficienței efortului depus în realizarea unei producții biologice, ecologice, durabile.

Problema cercetării științifice în agricultură marchează o nouă etapă la începutul secolului XX prin crearea în 1927 a Institutului de Cercetări Agronomice al României³⁾ și în 1932 stabilirea secțiilor componente, obiectivele precum și înființarea în diferite regiuni ale țării de stațiuni agronomice⁴⁾, care în anii '40 erau în număr de 20.

O Această structură unitară și sistematică pentru progresul agriculturii s-a bazat pe coordonarea eforturilor interdisciplinare pentru obținerea unor rezultate utile pentru agricultură, având în vedere – aşa cum spunea Gheorghe Ionescu Șișești – “planta, animalul, procedeul cultural trebuie adaptat regiunii respective, tehnica agricolă nu are metode universale, ci știința creează metode proprii pentru fiecare zonă tipică de sol, climă și de structură socială”.

Astfel, a funcționat ICAR până în 1957, când se reorganizează prin transformarea unor secții în institute de profil ajungându-se la peste 100 de unități de cercetare, institute și stațiuni, ceea ce a adus în actualitate necesitatea unei mai bune coordonări a activității de cercetare. Ca urmare, în 1962 s-a înființat Institutul Central de Cercetări Agricole care avea în componență institutele de specialitate, stațiunile experimentale de cercetări agricole regionale s.a.⁵⁾.

În 1969, pentru mai buna coordonare a activității de cercetare și valorificarea eficientă a rezultatelor a fost creată Academia de Științe Agricole și Silvice, respectiv unitățile subordonate – 12 institute și 6 stațiuni centrale, urmate de dezvoltări și reorganizări continue, fiind în coordonarea secțiilor din cadrul ASAS, contribuind la promovarea rezultatelor în producție, prin crearea de soiuri noi de plante, ameliorarea raselor de animale, definirea tehnologiilor de producție, aducând o contribuție esențială în domeniul agricol, zootehnic, sanitar-veterinar, mecanizare, industrie alimentară, economie agrară și rurală.⁶⁾

După evenimentele din 1989, în aşa zisă perioadă de tranziție, dar de fapt în derivă, având ca efect distrugerea acumulărilor realizate și a structurilor agrare viabile în contextul privatizării și apropierei de UE, activitatea de cercetare a continuat adevarat noilor condiții social-economice, dar cu accentuarea continuă a insuficienței fondurilor pentru cercetare și diseminare a bazei de cercetare și producție.

O Legea nr. 290/2002⁷⁾ privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare a generat reducerea numărului de unități prin reorganizare la 67 cu o suprafață de 59.000 ha.

Legea nr. 45/2009⁸⁾ definește activitatea de cercetare-dezvoltare-inovare în domeniul agricol prioritate națională susținută de stat, fiind organizată și coordonată de ASAS ca for național de consacrare academică și coordonare a acti-

vității de cercetare științifică în domeniile agriculturii, silviculturii, acvaculturii, medicinii veterinar, industriei alimentare, dezvoltării rurale și protecției mediului.

O ASAS este continuatoarea și unicul succesor în drepturi al Institutului de Cercetări Agronomice al României, al Institutului Zootehnic, al Academiei de Agricultură și al Institutului Central de Cercetări Agricole, reorganizate în structura actuală a ASAS. În fapt, este unitatea de utilitate publică, de consacrare științifică și de cercetare în domeniile fundamentale și aplicative ale agriculturii.

Astfel, activitatea științifică de cercetare sub coordonarea directă a ASAS a condus fără îndoială la progresul agriculturii țării, prin elaborarea și fundamentarea diversificării și modernizării sistemelor de agricultură intensivă, durabilă, cu accent deosebit pus pe creșterea performanței și eficienței economice, sistemul de agricultură ecologică, de precizie și crearea premiselor de coexistență a acestora. S-au realizat și continuă să se realizeze noi materiale biologice, răspunzându-se la obiectivul prioritar al agriculturii de creștere a productivității pentru asigurarea securității alimentare și a adaptabilității prin mărirea rezistenței la factorii adverși de mediu.

Cercetarea științifică în cadrul ASAS a adus o contribuție esențială în domeniul agricol, zootehnic, sanitar-veterinar, industrie alimentară, economie agrară și dezvoltare rurală.⁹⁾

În condițiile înființării noului Institut Național de Management pentru Cercetare-Dezvoltare pentru Agricultură, acesta urmând să preia în subordine unitățile de cercetare din cadrul ASAS, iar altele sunt preluate de Universități, Academia Română și AOSR (9 stațiuni) precum și Administrația Domeniilor Statului pentru reorganizare ca societăți comerciale sau se desființează (11 stațiuni). Aceasta completează imaginea actuală a cercetării agricole care se realizează de fapt în procesul de "supraviețuire", ca urmare a politicii realizate după 1989 pentru cercetarea științifică agricolă.¹⁰⁾

○ Structura actuală ASAS cuprinde 9 secții științifice, care au în coordonare institute și stațiuni de cercetare dezvoltare corespunzătoare specificului fiecărei secții, respectiv 7 institute naționale, 11 institute de ramură și 42 de stațiuni de cercetare.¹¹⁾

○ Considerăm, că actuala structură organizatorică a cercetării științifice în agricultură este rezultatul unor experiențe îndelung repeatate și reprezentă evoluția modului de abordare și gândire creativă a rolului și funcțiilor cercetării științifice, fapt confirmat pe deplin de activitatea depusă de ASAS.

În prezent, nimeni nu pune la îndoială bunele intenții pentru reanimarea cercetării științifice, după starea creată în ultimii 25 de ani, dar trebuie tratate cauzele și nu efectele. Iar simpla creare a unei alte instituții de coordonare nu este de natură să rezolve problemele, ci dimpotrivă, să le bulverseze, creând iluzia că tutelarea directă de către Ministerul Agriculturii rezolvă toate problemele mai bine decât ASAS – for științific cu o experiență națională de aproape 90 de ani.

În fapt nu se impune crearea unei noi structuri ci, în cadrul celei existente, rezolvarea a două probleme esențiale care condiționează existența și realizarea menirii cercetării științifice agricole.

În primul rând, considerând cercetarea științifică ca prioritate națională care asigură materializarea la nivel superior a strategiilor și programelor de dezvoltare și ca atare trebuie finanțată de la buget în mod corespunzător obiectivelor și sarcinilor ce îi revin.

În al doilea rând trebuie adoptat un sistem de salarizare corespunzător nivelului de pregătire și cunoaștere a cercetătorilor pentru a constitui un domeniu atractiv pentru atragerea tinerilor și dezvoltarea spiritului creativ.

Ceva mai mult este îndoianică capacitatea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale de a coordona direct cercetarea științifică, comparativ cu Academia de Științe Agricole și Silvice, care are cercetători de marcă și conducere cu bogată experiență, din moment ce nu au putut realiza nici o strategie de dezvoltare a agriculturii, iar PNDR a fost realizat prin licitație de o agenție.

Cerința agriculturii este un nou Institut de proiectare

DACĂ Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale dorește să creeze totuși un institut nou, acesta trebuie să fie un Institut de Proiectare, căci Ministerul Agriculturii este singurul minister care a desființat Institutul de Studii și Proiectări Agricole (ISPA) și Institutul de Geodezie, Fotogrammetrie, Cartografie și Organizarea Teritoriului (IGFCOT), care constituiau instrumente directe de realizare a programului de dezvoltare a agriculturii, de materializare a fondurilor de investiții în mod eficient la nivelul cunoașterii științifice, de

ABONAȚI-VĂ PENTRU ANUL 2016 LA REVISTA

TRIBUNA ECONOMICĂ

• Decanul presei economice românești •

Secțiuni: • Consultanță • Fiscalitate • Finanțe/Contabilitate • Control/Audit • Resurse umane • Eficiență • Supliment economic-legislativ • Teorii-idei • Economie mondială

● Abonamente la: ■ Serviciul FINANCIAR-CONTABILITATE, Tel./Fax: 021.310.38.33, Email: contabilitate@tribunaeconomică.ro ■ sau pe site-ul nostru www.tribunaeconomică.ro, la secțiunea Abonamente, Email: TribunaE@tribunaeconomică.ro

● ABONAȚI-VĂ ACUM DIRECT LA REDACȚIE și beneficiați de avantaje importante!

realizare a unor structuri agrare cu exploatații viabile, în care să se concretizeze rezultatele cercetărilor în sisteme raționale de agricultură.

○ Activitatea de proiectare independent de treapta de abordare (național, zonal, județean, comunal, exploatație, fermă) are un rol esențial în materializarea strategiilor și programelor de dezvoltare durabilă în interrelația continuă Cercetare-Proiectare-Producție într-un sistem coerent la nivelul cunoașterii științifice.

Si aceasta, pentru că proiectarea este o continuă punere în relație a rezultatelor cercetării cu producția, integrând experiența umană (informație, achiziție, prelucrare, diseminare) a tuturor artilor de informare instituționale din UE și din lume, stabilind soluții optime în procesul materializării diferitelor investiții, tehnici și tehnologii adecvat condițiilor natural-economice și teritoriale, zonale și locale.

○ Astfel, proiectarea este unul dintre cele mai importante instrumente care realizează structuri de producție viabile, optim profilate, dimensionate și amplasate care să realizeze funcțiile prestabilite cu maximum de eficiență. Prin proiectare se realizează optimă valorificare a resurselor în ansamblul dezvoltării economice și sociale a teritoriului și localităților.

Deci, proiectarea este, în primul rând o activitate de creație și apoi de execuție, în interrelație cu cercetarea științifică ale cărei rezultate le materializează.

○ Reconsiderarea activității de proiectare – prin reinființarea Institutului de Studii și Proiectări Agricole, este mai actuală ca oricând, constituind o măsură de implicare directă a Ministerului Agriculturii în procesul de dezvoltare durabilă a agriculturii românesti, de utilizare mai

eficientă a fondurilor de investiții și a căror studii și proiecte să înfăptuie revoluția industrială în agricultură și industria alimentară).

Recentul proiect de lege privind organizarea sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniul agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, înființând Institutul Național de Management pentru Cercetare-Dezvoltare, preluând în subordine institutele și stațiunile ASAS, nu este de natură a rezolva problemele. Si aceasta pentru că, acestea își pot desfășura activitatea în continuare în cadrul ASAS unde au fost create în decursul a mai bine de 100 de ani, cu condiția asigurării finanțării și a bazei de producție.

O Cerința reală este crearea unui Institut de Proiectare pentru Agricultură care ca verigă esențială între cercetare și producție să realizeze structuri agricole viabile, începând cu comasarea terenurilor, dimensionarea fermelor, profilarea pe baza zonării producției agricole și a recomandărilor Institutelor și Stațiunilor de Cercetare-Dezvoltare, organizarea teritoriului, amplasarea și fundamentarea investițiilor.

O În acest context reamintim ca prioritar pentru MADR crearea Direcției de Fond Funciar, care să coordoneze și să controleze rationala utilizare a pământului, punând capăt haosului creat timp de 25 de ani. Căci, reamintim, Ministerul Agriculturii a cedat activitatea de cadastru și Organizarea teritoriului (IGFCOT și Oficiile județene de Cadastru și Organizarea Teritorială (OCOTA), dotate și formate în zeci de ani și care prin cedarea lor la Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, în 20 de ani nu a realizat cadastrul în nici o comună, iar activitatea de organizare a teritoriului a desființat-o.

Reamintim aceste aspecte esențiale pentru agricultură pentru că nu dorim ca prin actuala reorganizare a cercetării agricole să aibă aceeași soartă ca activitatea de îmbunătățiri funciare care prin lichidarea practică a activității și respectiv a Institutului de Îmbunătățiri Funciare – ISPIF, care prin specialistii săi de marcă a realizat marile sisteme de hidroameliorații, iar acum vin să ne învețe specialistii din alte țări.

O mai deplină integrare a activităților de cercetare-proiectare-producție va asigura dezvoltarea durabilă a agriculturii și a spațiului rural, va contribui la modernizarea vieții rurale, stimularea și sporirea ocupării forței de muncă, sporirea calității vieții și a bunei stări în condițiile conservării și ale ameliorării mediului.

Vîitorul cercetării agricole

ACADEMIA de Științe Agricole și Silvice "Gheorghe Ionescu Șișești" realizează coordonarea unitară a activității de cercetare științifică agricolă, atât prin Institutele și Stațiunile de cercetare subordonate, cât și prin stațiunile de cercetare

ale Universităților de Științe Agronomice și Medicină Veterinară care au și scop didactic.

Prin crearea Institutului de Management pentru Cercetare-Dezvoltare în domeniul agricol, s-ar bulversa coordonarea unitară a cercetării agricole, unele stațiuni de cercetare fiind preluate de alte universități (Tg. Jiu, ASE București), Academia Română și Academia Oamenilor de Știință din România.

O Considerăm, ca o cerință a agriculturii ca activitatea de cercetare-dezvoltare-inovare din domeniul agricol să continue în structurile existente sub coordonarea ASAS. Istoria recentă atestă, că numai datorită susținutiei activității a ASAS a reușit să supraviețuiască cercetarea agricolă, altfel nu ar fi existat nici o unitate de cercetare aşa cum au fost lichidate structurile agrare viabile ale agriculturii românești.

Subliniem că activitatea de cercetare agricolă sub coordonarea ASAS a asigurat generarea, gestionarea, valorificarea și implementarea rezultatelor cercetării științifice și ale dezvoltării tehnologice, în mod deosebit privind materialele biologice valoroase, tehnologiile de cultură vegetală, de creștere și îngrijire a animalelor, transformarea resurselor agricole în produse alimentare, utilizarea rațională și conservarea resurselor naturale ale agriculturii, silviculturii și mediului ambient, dezvoltarea rurală, organizarea și managementul exploatațiilor agricole, alte tehnologii de exploatare și industrializare în domeniul agricol.

O Acum, nu este necesară o restructurare, considerată ca făcătoare de minuni, reanimând cercetarea agricolă. Pe structurile existente, asigurarea finanțării cu 200-400 de milioane lei/an și un sistem de salarizare corespunzător pentru personalul de cercetare, MADR ar avea asigurat prin activitatea ASAS, a Institutelor și Stațiunilor competente suportul științific fundamentat în realizarea tuturor problemelor și acțiunilor de susținere și dezvoltarea agriculturii.

Aceasta pentru că, aşa cum spunea academicianul Cristian Hera – vicepreședinte al Academiei Române și președinte de onoare al ASAS – "Există o legitate permanentă conform căreia o națiune care nu susține cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică riscă să devină o națiune dependență intelectual și economic. Acest adevăr are o importanță deosebită, mai ales pentru agricultură, care asigură securitatea și siguranța alimentară hotărâtoare pentru bunăstarea populației și liniștea socială".

Ceva mai mult, Strategia pentru cercetare-dezvoltare-inovare¹²⁾ în domeniul agricol, desfășurată în unitățile aflate în subordinea și coordonarea Academiei de Științe Agricole și Silvice "Gheorghe Ionescu Șișești" reprezintă cca 90% din activitatea de cercetare-dezvoltare pe țară, restul activității de C-D de cca 10% este acoperită de departamente de cercetare ale universităților de științe agricole și biologie de stat și private, precum și de unități private.

O altă particularitate a cercetării agricole din România este aceea că cercetarea propriu-zisă este asociată dezvoltării și activității de inovare, precum și unei activități comerciale în domeniul pieței semințelor, materialului săditor pomicol, viticol, forestier, a materialului genetic zootehnic și piscicol.

În domeniul inovării și al introducerii progresului tehnic nu există o rețea propriu-zisă de transfer tehnologic specializată, acestea făcându-se prin intermediul rețelei CDI de interes public, prin departamentele de marketing ale furnizorilor de input-uri pentru agricultură și într-o oarecare măsură prin serviciile de consultanță agricolă ale Camerelor Agricole teritoriale și sporadic prin mass-media.

Finanțarea cercetării agricole (inclusiv infrastruc-tura) din România a fost realizată prin alocări de fonduri de la bugetul de stat, din resursele proprii ale UCD (obținute în principal din exploatarea comercială a patri-moniului funciar, a populațiilor de animale și know-how) și într-o mai mică măsură din finanțări externe nerambu-sabile.

Finanțarea de la bugetul de stat a fost efectuată exclusiv în regim competițional, prin Programe naționale de CDI, finanțate de către A.N.C.S., și Programe naționale sectoriale (finanțate de către MADR), prezentând serioase diminuări și întreruperi în timpul execuției tematicii de cercetare.

Acest sistem nu are menirea asigurării continuității și stabilității activității de cercetare, imperios necesară specifi-cului cercetărilor agricole, impunându-se ca o condiție esențială asigurarea finanțării de bază și complementară activității de cercetare.

Prin cercetările efectuate ASAS urmărește ca obiec-tiv general integrator "creșterea capacitatii și capa-bilității sistemului de cercetare-dezvoltare și inovare din domeniul agriculturii de a acumula cunoștințe, rezultate și experiențe de cel mai înalt nivel științific și tehnologic, cu scopul de a le disemina și transfera către mediul economic intern pentru susținerea competitivității pe plan european și mondial". □

prof. univ. dr. ing. Ion BOLD
– membru al Academiei de Științe Agricole
și Silvice "Gheorghe Ionescu Șișești"
– membru al Academiei Oamenilor
de Știință din România
– laureat al Premiilor Academiei
Române, ASAS, AGIR și AOŞR

¹⁾ MADR, Lege pentru reorganizarea cercetării agricole și pentru modificarea Legii nr. 45/2009 privind Organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvice "Gheorghe Ionescu Șișești" și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, 2016 (proiect).

ABONAȚI-VĂ PENTRU ANUL 2016 LA REVISTA

ECONOMIE ȘI ADMINISTRAȚIE LOCALĂ

- Rubrici:** • Instituții admi-nistrative • Agenți economici locali • Finanțe locale • Inves-tiții • Programe de dezvoltare • Legislație • Consilier juridic • Consultanță.

• Abonamente la: ■ Serviciul FINANCIAR-CONTABILITATE, Tel./Fax: 021.310.38.33, Email: contabilitate@tribunaeconomică.ro ■ sau pe site-ul nostru www.tribunaeconomică.ro, la secțiunea Abonamente, Email: TribunaE@tribunaeconomică.ro

• ABONAȚI-VĂ ACUM DIRECT LA REDACȚIE și beneficiați de avantaje importante!

²⁾ Decret Lege nr. 2.295 privitor la înființarea Academiei de Agricul-tură din România, M. Of. nr. 115 din 7 mai 1941.

³⁾ Legea pentru înființarea Institutului de Cercetări Agronomice al României și al Stațiunilor Agronomice – Decret regal nr. 1.205 din 4 mai 1927, publicat în M. Of. nr. 97 din 5 mai 1927.

⁴⁾ Legea pentru modificarea mai multor articole din Legea pentru înființarea ICAR și a stațiunilor Agronomice – Decret Regal nr. 1676 din 16 mai 1932, publicat în M. Of. nr. 116 din 21 mai 1932..

⁵⁾ Legea pentru înființarea Institutului Central de Cercetări Agricole, nr. 1 din 21 mai 1962.

⁶⁾ Decretul nr. 704 din 11.10.1969 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, art. 24 și 31, legiferată prin Decretul nr. 122 din 18 martie 1970, publicat în M. Of. nr. 86/1973, iar prin HCM nr. 565/1970 s-a aprobat statutul ASAS, iar în 1992 prin HG nr. 141. M. Of. nr. 60 din 7 aprilie, s-a atribuit numele de "Gheorghe Ionescu Șișești".

⁷⁾ Legea nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvice "Gheorghe Ionescu Șișești", M. Of. nr. 358/2002.

⁸⁾ Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea ASAS și a sistemului de cercetare dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu completările ulterioare până în 2016.

⁹⁾ ASAS – cercetarea științifică în sprijinul agriculturii, – ICAR, 1927-2007, Ed. Academiei, 207, Cristian Hera – ICAR, ASAS, 80 de ani de activitate, p. 100.

¹⁰⁾ Unitățile de cercetare-dezvoltare care trec din subordinea ASAS în subordinea institutului sunt pe domenii: cereale, plante tehnice și furajere – 1 institut și 6 stațiuni; Pomicultură – 1 institut și 5 stațiuni, Viticultură – 1 institut și 6 stațiuni; Legumicultură – 3 institute și 3 stațiuni; Ovine și caprine – 1 institut și 5 stațiuni; Bovine – 1 institut și 6 stațiuni; Acvacultură – 1 institut și o stațiune; Sericicultură – o stațiune; Alte institute – ICEADR – Institutul de Cercetare pentru Economia Agriculturii și Dezvoltare Rurală și ICDIF – Institutul de Cercetare-Dez-voltare pentru Îmbunătățiri Funciare.

¹¹⁾ Secțiile științifice ale ASAS: Secția de Știință a Solului, Îmbunătățiri Funciare și Protecție a Mediului; Secția de Cultura Plantelor de Câmp; Secția de horticultură; Secția de Zootehnie; Secția de medicină veterinară; Secția de industrie alimentară; Secția de Mecanizarea Agriculturii; Secția de Economie Agrară și Dezvoltare Rurală; Secția de Silvicultură.

¹²⁾ ASAS, Strategia Națională de Cercetare-Dezvoltare și Inovare în Agricultură și Dezvoltare Rurală 2014-2020.